

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

สูงถึง 20 ม. มีพุ่มสูงถึง 1 ม. เปลือกสีน้ำตาล เรียบถึงลอกรุ่งริ่ง ใบ ใบกว้าง 4-16 ซม. ยาว 5-30 ซม. รูปไข่ถึงไข่กลับกว้าง ปลายกลมหรือแหลมสั้น โคนรูปหัวใจเบี้ยว เนื้อคล้ายหนังบาง มีขนกระจายบนเส้นกลางใบด้านบน ด้านล่างขนหายบนเส้นโคนใบ 5-7 เส้น เส้นใบข้าง 7-12 คู่ เส้นใบย่อยเป็นชั้นบันไดนูนด้านล่าง ก้านใบยาว 2-4 ซม. ขนแน่นเป็นร่องด้านบน กิ่งเป็นสีเหลี่ยมอ่อนมีขนสีสนิม ดอก สีเขียวอ่อนถึงเหลืองอมครีม เป็นช่อกระจุกสั้น แตกกิ่ง 1-3 กิ่ง มี 1-5 ดอก ขนแน่น ไม่มีก้านดอก ดาดอกรูปทรงกระบอก โคนป่อง มีขนสีสนิม ดอกมีส่วนต่างๆ 4-5 เกสรเพศผู้เกลี้ยง ยกเว้นที่โคนแกนอับเรณู ก้านชูอับเรณูหนาไปยังโคน จานฐานดอกมี 5-6 พู ก้านเกสรเพศเมียมีขน ผล รูปไข่แกมรี กว้าง 1.6-2 ซม. ยาว 2.6-3.2 ซม. เป็นร่อง มีขนแน่นเมล็ดมีเยื่อใสชุ่มน้ำ พบในป่าดิบ ที่ต่ำและป่าดิบเขาสูงถึง 1,500 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ฟินดา สิริสุนทร กองกานดา ชยาฤดี ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม – พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปไฟ. 2558. 768 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาพฤกษศาสตร์แห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

